

معرفی نامهٔ پولس رسول به غلاطیان

با انتشار پیام انجیل و استقبال مردم از آن، بر شمار مسیحیان غیریهودی افزوده می‌شد و آنان در جوار مسیحیان یهودی نژاد قرار می‌گرفتند. این همزیستی سؤالی مهم برمی‌انگیخت: آیا شخص برای آنکه واقعاً مسیحی باشد و همچون مسیحی واقعی زندگی کند، باید شریعت موسی را اجرا کند؟ در این نامه، پولس به بررسی این سؤال می‌پردازد و به آن پاسخ منفی می‌دهد. او تأکید می‌کند که ایمان، یگانه بنیاد زندگی مسیحی است و تنها از طریق ایمان می‌توان مقبول خدا گشت و در پیشگاه او پارسا شمرده شد.

اما بعضی معلمان دروغین به کلیساهای غلاطیه (یکی از ایالت‌های امپراتوری روم در آسیای صغیر) آمده بودند که با این نظر پولس مخالفت می‌کردند و اعلام می‌داشتند که برای مقبول خدا بودن و زندگی در حضور او باید شریعت موسی را به‌جا آورد.

هدف اصلی از نگارش این نامه، تشویق مؤمنان به بازگشت به ایمان صحیح و اصلاح اشخاصی است که در نتیجهٔ این تعلیم نادرست، به بیراهه کشیده شده بودند. پولس نامه را با دفاع از رسالت خود آغاز می‌کند. او با جدیت بر این نکته تأکید می‌ورزد که رسالت او منشأ الهی دارد و هیچ مرجع انسانی او را بر این خدمت نگمارده است. پولس اظهار می‌دارد که مأموریت او به‌طور خاص، خدمت به غیریهودیان است. سپس به دفاع از این اعتقاد می‌پردازد که انسان تنها از طریق ایمان نزد خدا پارسا شمرده می‌شود. او در فصل‌های پایانی بیان می‌کند که چگونه رفتار و منش مسیحی محصول عمل روح‌القدس در درون شخص و نتیجهٔ محبتی است که از ایمان به مسیح ناشی می‌شود.

تقسیمبندی کلی

- ۱ - مقدمه (۱:۱-۱۰)
- ۲ - اقتدار پولس در مقام رسول (۱:۱ تا ۲:۲۱)
- ۳ - نجات تنها بر پایه ایمان به مسیح (۳:۱ تا ۴:۳۱)
- ۴ - آزادی و مسئولیت مسیحی (۵:۱ تا ۶:۱۰)
- ۵ - بخش پایانی (۶:۱۱-۱۸)

نامهٔ پولس رسول به غلاطیان

از پولس، رسولی که رسالتش نه از جانب انسانها و نه به واسطهٔ انسان، بلکه به واسطهٔ عیسی مسیح و خدای پدر است که او را از مردگان برخیزانید،^۱ و نیز از همهٔ برادرانی که با منند، به کلیساهای غلاطیه:

^۲ فیض و آرامش بر شما باد، از جانب خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح ^۳ که جان خود را در راه گناهان ما داد تا ما را به ارادهٔ خدا و پدر ما، از عصرِ شریرِ حاضر رهایی بخشند. ^۴ او را تا ابد جلال باد. آمین.

انجیلی دیگر نیست

^۵ در شگفتم که شما بدین زودی از آن که شما را به واسطهٔ فیض مسیح فراخوانده است رویگردان شده، به سوی انجیلی دیگر می‌روید. ^۶ البته انجیلی دیگر وجود ندارد، اما کسانی هستند که فکر شما را مغشوش می‌سازند و بر آنند که انجیل مسیح را تحریف کنند. ^۷ اما حتی اگر ما یا فرشته‌ای از آسمان، انجیلی غیر از آنچه ما به شما بشارت دادیم موعظه کند، ملعون باد! ^۸ چنانکه پیشتر گفتیم، اکنون باز می‌گویم: اگر کسی انجیلی غیر از آنچه پذیرفتید به شما موعظه کند، ملعون باد!

^۹ آیا تأیید مردم را می‌خواهم یا تأیید خدا را؟ آیا می‌کوشم مردم را خشنود سازم؟ اگر همچنان در پی خشنودی مردم بودم، خادم مسیح نمی‌بودم.

منشأ الهی رسالت پولس

^{۱۰} ای برادران، می‌خواهم بدانید انجیلی که من بدان بشارت دادم، ساخته و

پرداخته بشر نیست،^{۱۲} زیرا من آن را از انسان نیافتم، و کسی نیز آن را به من نیاموخت؛ بلکه آن را از طریق مکاشفه عیسی مسیح دریافت کردم.

^{۱۳} شما وصف زندگی گذشته مرا در دین یهود شنیده‌اید، که چه بسیار کلیسای خدا را آزار می‌رسانیدم و آن را ویران می‌کردم.^{۱۴} و در یهودیگری از بسیاری از همسالان قوم خود پیشی گرفته و در اجرای سنتهای پدران، بی‌نهایت غیور* بودم.^{۱۵} اما چون خشنودی او که مرا از بطن مادرم وقف کار خود کرد و به واسطه فیض خود مرا فراخواند در این بود^{۱۶} که پسر خود را در من آشکار سازد تا بدو در میان غیر یهودیان بشارت دهم، در آن زمان با جسم و خون* مشورت نکردم،^{۱۷} و به اورشلیم نیز، نزد آنان که پیش از من رسول بودند، نرفتم؛ بلکه راهی عربستان شدم و سپس به دمشق بازگشتم.

^{۱۸} آنگاه پس از سه سال، به اورشلیم رفتم تا کیفا* را دیدار کنم، و پانزده روز نزد او ماندم.^{۱۹} اما از سایر رسولان، به جز یعقوب، برادر خداوند، کسی دیگر را ندیدم.^{۲۰} در حضور خدا به شما اطمینان می‌دهم که آنچه می‌نویسم دروغ نیست.^{۲۱} پس از آن، به نواحی سوریه و کیلیکیه رفتم.^{۲۲} در آن زمان هنوز کلیساهای یهودیه که در مسیح هستند، مرا به چهره نمی‌شناختند.^{۲۳} آنها فقط شنیده بودند، «آن مردی که بیشتر آزار بر ما روا می‌داشت، اکنون به همان ایمان بشارت می‌دهد که در گذشته به نابودی آن کمر بسته بود.»^{۲۴} و آنان به خاطر من خدا را تمجید می‌کردند.

پذیرفته شدن پولس از جانب سایر رسولان

۲ پس از چهارده سال، دیگر بار همراه برنابا به اورشلیم رفتم و تیتوس را نیز با خود بردم.^۲ اما این بار، رفتنم در نتیجه دریافت مکاشفه‌ای بود. در آنجا

۱۴:۱ یا «متعصب».

۱۶:۱ منظور از «جسم و خون»، انسان است.

۱۸:۱ منظور «پطرس» است؛ همچنین در بقیه کتاب.

انجیلی را که در میان غیر یهودیان موعظه می‌کنم بدیشان عرضه داشتم؛ البته در خلوت، و نیز تنها به رهبران سرشناس، مبادا بیهوده بدوم یا دویده باشم. ^۳ اما حتی همسفرم تیتوس، با اینکه یونانی بود، مجبور نشد ختنه شود. ^۴ این بدان سبب پیش آمد که بعضی از برادرانِ دروغین، مخفیانه در جمع ما رخنه کرده بودند تا آن آزادی را که در مسیح عیسی داریم جاسوسی کنند و ما را به بندگی بکشانند. ^۵ ولی ما دمی هم تسلیم آنها نشدیم تا حقیقت انجیل نزد شما ثابت بماند.

^۶ اما آن رهبران سرشناس چیزی بر پیام من نیفزودند - آنان هر که بودند مرا تفاوتی نمی‌کند، زیرا خدا بر صورت ظاهر قضاوت نمی‌کند - ^۷ بلکه به عکس، ایشان دریافتند که وظیفهٔ رسانیدن انجیل به غیر یهودیان* به من سپرده شده است، همان‌گونه که وظیفهٔ رسانیدن انجیل به یهودیان* به پطرس سپرده شده بود. ^۸ زیرا همان‌خدایی که از طریق پطرس چونان رسولِ یهودیان عمل کرد، از طریق من نیز چون رسولِ غیر یهودیان عمل نمود. ^۹ پس چون یعقوب و پطرس و یوحنا که مشهور به ارکان بودند فیضی را که نصیب من شده بود مشاهده کردند، به من و برنابا دست رفاقت دادند و توافق شد که ما نزد غیر یهودیان برویم و آنان نزد یهودیان. ^{۱۰} فقط خواستند که فقرا را به یاد داشته باشیم، که البته این بواقع کاری بود که من خود نیز مشتاق انجامش بودم.

مخالفت پوُلُس با پطرس

^{۱۱} اما چون پطرس به انطاکیه آمد، با او رویاروی مخالفت کردم، چه آشکارا تقصیرکار بود. ^{۱۲} زیرا پیش از آنکه کسانی از جانب یعقوب درآیند، با غیر یهودیان همسفره می‌شد، اما همین که آنها آمدند، پا پس کشید و خود را جدا کرد، چرا

۷:۲ در اصل یونانی: «ختنه‌ناشدگان»: همچنین در آیات ۸ و ۹.

۷:۲ در اصل یونانی: «ختنه‌شدگان»: همچنین در آیات ۸ و ۹.

که از اهل ختنه بیم داشت.^{۱۳} سایر یهودیان نیز در این ریاکاری به او پیوستند، به گونه‌ای که حتی برنابا نیز در ریاکاری آنان گرفتار آمد.

^{۱۴} اما من چون دیدم آنان در راستای حقیقت انجیل استوار گام نمی‌زنند، در حضور همه پطرس را گفتم: «اگر تو، با اینکه یهودی هستی، همچون غیر یهودیان زندگی می‌کنی نه چون یهودیان، چگونه است که غیر یهودیان را وامی‌داری که از رسوم یهودیان پیروی کنند؟»

^{۱۵} ما که یهودی‌زاده‌ایم و نه به اصطلاح «غیر یهودی گناهکار»،^{۱۶} می‌دانیم که انسان نه با اعمال شریعت، بلکه با ایمان به عیسی مسیح پارسا شمرده می‌شود. پس ما خود نیز به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا با ایمان به مسیح پارسا شمرده شویم و نه با اعمال شریعت، زیرا هیچ بشری از راه انجام اعمال شریعت پارسا شمرده نمی‌شود.

^{۱۷} اما اگر در حالی که در پی پارسا شمرده شدن به واسطه مسیح هستیم، معلوم شود که گناهکاریم، آیا این بدان معنی است که مسیح مشوق گناه است؟ به هیچ روی!^{۱۸} زیرا اگر آنچه را که خود ویران کردم از نو بنا کنم، در آن صورت نشان می‌دهم که به شریعت نافرمانم.^{۱۹} زیرا من به واسطه خود شریعت، نسبت به شریعت مردم تا برای خدا زیست کنم.^{۲۰} با مسیح بر صلیب شده‌ام، و دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح است که در من زندگی می‌کند؛ و این زندگی که اکنون در جسم می‌کنم، با ایمان به پسر خداست که مرا محبت کرد و جان خود را به خاطر من داد.^{۲۱} فیض خدا را باطل نمی‌شمارم، زیرا اگر پارسایی از راه شریعت به دست می‌آید، پس مسیح بیهوده مرد.

ایمان یا اعمال شریعت؟

۳ ای غَلاطیان نادان، چه کسی شما را افسون کرده است؟ زیرا در برابر چشمان خود شما عیسی مسیح به روشنی چون کسی که بر صلیب شد، ترسیم گردید.^۲ فقط می‌خواهم این را بدانم: آیا روح را با انجام اعمال شریعت

یافتید یا با ایمان به آنچه شنیدید؟^۳ آیا تا این حد نادانید که با روح آغاز کردید و اکنون می‌خواهید با تلاش انسانی به مقصد برسید؟^۴ آیا همه آن چیزها بیهوده بر شما گذشته است؟* مگر اینکه براستی بیهوده بوده باشد!^۵ آیا خدا از آن جهت روح را به شما عطا می‌کند و معجزات در میان شما ظاهر می‌سازد که اعمال شریعت را به‌جا می‌آورید، یا از آن رو که به آنچه شنیدید ایمان دارید؟^۶ چنانکه ابراهیم «به خدا ایمان آورد و این برای او پارسایی شمرده شد.»^۷ پس می‌بینید کسانی فرزند ابراهیم‌اند که به ایمان تکیه دارند.^۸ و کتاب چون پیشتر دید که خدا غیر یهودیان را بر پایه ایمان پارسا خواهد شمرد، از این رو، پیشاپیش به ابراهیم بشارت داد که «تمام قومها به واسطه تو برکت خواهند یافت.»^۹ پس آنها که به ایمان اتکا دارند، با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند.

^{۱۰} زیرا آنان که بر انجام اعمال شریعت تکیه دارند، همگی دچار لعنت‌اند، چرا که آمده است: «ملعون باد هر که به تمام آنچه در کتاب شریعت نوشته شده عمل نکند.»^{۱۱} واضح است که هیچ‌کس به واسطه شریعت نزد خدا پارسا شمرده نمی‌شود، زیرا «پارسا به ایمان زیست خواهد کرد.»^{۱۲} اما شریعت بر ایمان متکی نیست، بلکه «کسی که اینها را به عمل آورد، به واسطه آنها حیات خواهد داشت.»^{۱۳} مسیح به جای ما لعن شد و این گونه ما را از لعنت شریعت باز خرید کرد،* زیرا نوشته شده که «هر که به دار آویخته شود ملعون است.»^{۱۴} او چنین کرد تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی نصیب غیر یهودیان گردد، و تا ما آن روح را که وعده داده شده بود، از راه ایمان دریافت کنیم.

۴:۳ یا: «آیا همه آن زحمات را بیهوده متحمل شدید؟»

۱۱:۳ یا: «آن که به ایمان پارساست، زیست خواهد کرد.»؛ حَبَقُوق ۴:۲.

۱۳:۳ یا: «و این گونه بهای آزادی ما را از لعنت شریعت پرداخت.»

۶:۳ پیدایش ۱۵:۶. ۸:۳ پیدایش ۱۲:۳؛ ۱۸:۱۸؛ ۲۲:۱۸. ۱۰:۳ تثنیه ۲۷:۲۶.

۱۲:۳ لایوان ۱۸:۵. ۱۳:۳ تثنیه ۲۱:۲۳.

شریعت و وعدهٔ خدا

۱۵ ای برادران، بگذارید از زندگی روزمره مثالی بیاورم. هیچ‌کس نمی‌تواند حتی عهدی* بشری را که رسمیت یافته باشد، لغو کند یا چیزی بدان بیفزاید. ۱۶ حال، وعده‌ها به ابراهیم و به نسل او داده شد. نمی‌گویید «و به نسلها»، چنانکه گویی دربارهٔ بسیاری باشد، بلکه می‌گویید به «نسل تو»، که مقصود یک تن یعنی مسیح است. ۱۷ سخن من این است: شریعتی که چهارصد و سی سال بعد آمد، عهدی را که خدا پیشتر بسته بود لغو نمی‌کرد، به گونه‌ای که وعده باطل گردد. ۱۸ زیرا اگر میراث بر شریعت استوار باشد، دیگر بر وعده استوار نیست؛ اما خدا آن را از راه وعده به ابراهیم عطا فرمود.

۱۹ پس مقصود از شریعت چه بود؟ شریعت به سبب نافرمانیها افزوده شد، آن هم تنها تا زمانی که آن «نسل» که وعده به او اشاره داشت، بیاید. شریعت به وسیلهٔ فرشتگان و به دست واسطه‌ای مقرر گردید. ۲۰ اما هر واسطه‌ای تنها نمایندهٔ یک طرف نیست، حال آنکه خدا یکی است.

۲۱ پس آیا شریعت برخلاف وعده‌های خداست؟ به هیچ روی! زیرا اگر شریعتی داده شده بود که می‌توانست حیات ببخشد، در آن صورت به یقین پارسایی نیز از راه شریعت فراهم می‌آمد. ۲۲ اما کتاب اعلام داشت که همه در بند گناه اسیرند، تا آنچه وعده داده شده بود بر پایهٔ ایمان به عیسی مسیح به ایمانداران عطا شود.

۲۳ ما پیش از آمدن ایمان، تحت مراقبت شریعت به سر می‌بردیم و تا ظهور ایمان در بند نگاه داشته می‌شدیم. ۲۴ پس شریعت به تربیت ما گماشته شد تا زمانی که مسیح بیاید و به وسیلهٔ ایمان پارسا شمرده شویم. ۲۵ اما اکنون که ایمان

۱۵:۳ یا «وصیتی».

۱۶:۳ پیدایش ۱۲:۷؛ ۱۳:۱۵؛ ۲۴:۷.

آمده، دیگر زیر دستِ آن گماشته نیستیم.

فرزندان خدا

^{۲۶} زیرا در مسیح عیسی، شما همه به واسطهٔ ایمان، پسران خدایید. ^{۲۷} چرا که همگی شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر کردید. ^{۲۸} دیگر نه یهودی معنی دارد نه یونانی، نه غلام نه آزاد، نه مرد نه زن، زیرا شما همگی در مسیح عیسی یکی هستید. ^{۲۹} و حال اگر شما از آن مسیح هستید، پس نسل ابراهیم‌اید و بنا بر وعده، وارثان نیز هستید.

۴ باری سخن من این است: تا زمانی که وارث صغیر است، با غلام فرقی ندارد، هر چند مالک همه چیز باشد. ^۲ و تا زمانی که پدرش تعیین کرده است زیر دست قیّمان و وکلاست. ^۳ در مورد ما نیز به همین گونه است: تا زمانی که ما صغیر بودیم، در بندگی اصول ابتدایی دنیا به سر می‌بردیم. ^۴ اما چون زمان مقرر به کمال فرارسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زنی زاده شد و زیر شریعت به دنیا آمد، ^۵ تا آنان را که زیر شریعت بودند بازخرد کند،* و تا مقام پسرخواندگی را به دست آوریم. ^۶ پس چون پسرانید، خدا روح پسر خود را در دل‌های ما فرستاده است که ندا درمی‌دهد «آبا، پدر».* ^۷ بدین سان، دیگر غلام نیستی، بلکه پسری؛ و چون پسری، خدا تو را وارث نیز گردانیده است.

نگرانی پولس برای غَلاطیان

^۸ پیش از این، زمانی که خدا را نمی‌شناختید، چیزهایی را بندگی می‌کردید که در حقیقت خدا نیستند. ^۹ اما اکنون که خدا را می‌شناسید، یا بهتر بگوییم، خدا شما را می‌شناسد، چگونه است که دیگر بار به سوی آن اصول سست و

۵:۴ یا: «تا آنان را که زیر شریعت بودند، فدیہ کند».

۶:۴ «آبا» در زبان آرامی به معنی «بابا» است.

فرومایه بازمی گردید؟ آیا می خواهید آنها را از سر نو بندگی کنید؟^{۱۰} روزها و ماهها و فصلها و سالها را نگاه می دارید!^{۱۱} می ترسم رنجهایی که برایتان کشیدم به هدر رفته باشد.

^{۱۲} ای برادران، از شما تمنا دارم که همچون من بشوید، زیرا من نیز همانند شما شده‌ام. در حَقَم هیچ بدی نکردید.^{۱۳} چنانکه می دانید، نخستین بار، بیماری جسمی ام* سبب شد که بشارت انجیل را به شما برسانم.^{۱۴} اما هر چند وضع جسمی من برای شما آزمایشی بود، لیکن به من به دیدهٔ تحقیر یا با کراهت نگاه نکردید. برعکس، چنان مرا به گرمی پذیرا شدید که گویی فرشته‌ای از جانب خدا و یا خودِ مسیح عیسی بودم.^{۱۵} پس کجاست آن شور و شعف شما؟ می توانم شهادت بدهم که اگر می توانستید، حتی چشمان خود را بیرون آورده به من می دادید.^{۱۶} آیا اکنون چون حقیقت را به شما می گویم دشمنتان شده‌ام؟

^{۱۷} آن اشخاص برای شما غیرت دارند، اما نه با قصد نیکو. آنان می خواهند شما را از ما جدا کنند تا برای خودشان غیرت داشته باشید.^{۱۸} غیرت داشتن نیکوست، به شرطی که با قصد نیکو باشد و همیشگی، نه فقط زمانی که من با شما هستم.^{۱۹} فرزندان عزیزم، که برایتان باز دردِ زایمان دارم تا مسیح در شما شکل بگیرد،^{۲۰} کاش هم‌اکنون نزدتان بودم تا لحن خود را تغییر می دادم، زیرا از شما در شگفتم.

هاجر و سارا

^{۲۱} شما که می خواهید زیر شریعت باشید، مرا بگویید، آیا از آنچه شریعت می گوید آگاه نیستید؟^{۲۲} زیرا نوشته شده که ابراهیم دو پسر داشت، یکی از کنیزی و دیگری از زنی آزاد.^{۲۳} پسر کنیز به شیوهٔ معمولِ انسانی تولد یافت؛ اما تولد پسرِ زنِ آزاد، حاصل وعده بود.

^{۲۴} این را می‌توان تمثیل وار تلقی کرد. این دو زن، به دو عهد اشاره دارند. یکی از کوه سیناست، که فرزندان برای بندگی می‌زاید: او هاجر است.^{۲۵} هاجر سیناست، که کوهی است در عربستان، و بر شهر اورشلیم کنونی انطباق دارد، زیرا با فرزندان در بندگی به سر می‌برد.^{۲۶} اما اورشلیم بالا آزاد است، که مادر همه ماست.^{۲۷} چرا که نوشته شده است:

«شاد باش، ای نازا،

ای که فرزندان نمی‌زایی؛

فریاد کن و بانگ شادی برآور،

ای که درد زایمان نکشیده‌ای؛

زیرا فرزندان زن بی‌کس

از فرزندان زن شوهردار بیشترند.»

^{۲۸} اما شما ای برادران، همچون اسحاق فرزندان وعده‌اید.^{۲۹} در آن زمان، پسری که به شیوه معمول انسانی زاده شد، او را که به مدد روح به دنیا آمد آزار می‌داد. امروز نیز چنین است.^{۳۰} اما کتاب چه می‌گوید؟ «کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز هرگز با پسر زن آزاد وارث نخواهد شد.»^{۳۱} پس ای برادران، ما فرزندان کنیز نیستیم، بلکه از زن آزادیم.

آزادی در مسیح

🔥 مسیح ما را آزاد کرد تا آزاد باشیم. پس استوار بایستید و خود را بار دیگر گرفتار یوغ بندگی مسازید.

^۲ آنچه می‌گوییم آویزه گوش کنید! من، پولس، به شما می‌گویم که اگر ختنه شوید، مسیح برایتان هیچ سودی نخواهد داشت.^۳ یک بار دیگر به هر کسی که ختنه شود اعلام می‌کنم که موظف به نگاه داشتن تمام شریعت خواهد بود.

۴ شما که می‌کوشید با اجرای شریعت پارسا شمرده شوید، از مسیح بیگانه شده و از فیض به دور افتاده‌اید. ^۵ زیرا در روح و از راه ایمان است که ما مشتاقانه انتظار آن پارسایی را می‌کشیم که در امیدش به سر می‌بریم. ^۶ زیرا در مسیح عیسی نه ختنه‌اهمیتی دارد نه ختنه‌ناشدگی، بلکه مهم ایمانی است که از راه محبت عمل می‌کند.

۷ خوب می‌دویدید. چه کسی سدّ راهتان شد تا حقیقت را پیروی نکنید؟ ^۸ این‌گونه انگیزش، از او که شما را فرامی‌خواند، نیست. ^۹ «اندکی خمیرمایه، موجب ور آمدن تمام خمیر می‌شود.» ^{۱۰} در خداوند یقین دارم که عقیده دیگری نخواهید داشت. اما آن که شما را مشوش می‌سازد، هر که باشد، به سزای عملش خواهد رسید. ^{۱۱} ای برادران، اگر من هنوز ختنه را موعظه می‌کردم، چرا دیگر آزار می‌دیدم؟ زیرا در آن صورت، ناخوشایندی صلیب از میان می‌رفت. ^{۱۲} و اما در خصوص آنان که شما را مشوش می‌سازند، کاش که کار را تمام می‌کردند و خود را یکباره از مردی می‌انداختند!

۱۳ ای برادران، شما به آزادی فراخوانده شده‌اید، اما آزادی خود را فرصتی برای ارضای نفس* مسازید، بلکه با محبت، یکدیگر را خدمت کنید. ^{۱۴} زیرا تمام شریعت در یک حکم خلاصه می‌شود و آن اینکه «همسایه‌ات را همچون خویشتن محبت نما.» ^{۱۵} ولی اگر به گزیدن و دریدن یکدیگر ادامه دهید، مواظب باشید که به دست یکدیگر از میان نروید.

زندگی در روح

۱۶ اما می‌گوییم به روح رفتار کنید که تمایلات نفس را به‌جا نخواهید آورد. ^{۱۷} زیرا تمایلات نفس برخلاف روح است و تمایلات روح برخلاف نفس؛ و

۱۳:۵ یا: «انسان نفسانی»؛ همچنین در آیات ۱۶، ۱۷، ۱۹ و ۲۴.

۱۴:۵ لایوان ۱۹:۱۸.

این دو برضد هم‌اند، به گونه‌ای که دیگر نمی‌توانید هر آنچه را که می‌خواهید، به‌جا آورید.^{۱۸} اما اگر عنان هدایتان به دست روح باشد، دیگر زیر شریعت نخواهید بود.

^{۱۹} اعمال نفس روشن است: بی‌عفتی، ناپاکی، و هرزگی؛ ^{۲۰} بت‌پرستی و جادوگری؛ دشمنی، ستیزه‌جویی، رشک، خشم؛ جاه‌طلبی، نفاق، دسته‌بندی، ^{۲۱} حسد؛ مستی، عیاشی و مانند اینها. چنانکه پیشتر به شما هشدار دادم، باز می‌گویم که کنندگان چنین کارها پادشاهی خدا را به میراث نخواهند برد.

^{۲۲} اما ثمرهٔ روح، محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، ^{۲۳} فروتنی و خویشنداری است. هیچ شریعتی مخالف اینها نیست. ^{۲۴} آنان که به مسیح عیسی تعلق دارند، نفس را با همهٔ هوسها و تمایلاتش بر صلیب کشیده‌اند. ^{۲۵} اگر به روح زیست می‌کنیم، به روح نیز رفتار کنیم. ^{۲۶} خودپسند نباشیم و از به خشم آوردن یکدیگر و حسادت نسبت به هم دست‌بداریم.

نیکی کردن به همه

۶ ای برادران، اگر کسی به گناهی گرفتار شود، شما که روحانی هستید او را با ملایمت به راه راست بازگردانید. در عین حال، بهوش باش که خود نیز در وسوسه نیفتی. ^۲ بارهای سنگین یکدیگر را حمل کنید که این‌گونه شریعت مسیح را به‌جا خواهید آورد. ^۳ زیرا اگر کسی خویشتن را فرد برجسته‌ای پندارد، در حالی که بواقع کسی نباشد، خود را فریب می‌دهد. ^۴ هر کس باید اعمال خود را بیازماید. در آن صورت فخر او به خودش خواهد بود، بی‌آنکه خود را با دیگران مقایسه کند. ^۵ زیرا هر کس بار خود را خواهد بُرد.

^۶ هر که از کلام آموزش می‌بیند، باید آموزگار خود را در هر چیز نیکو سهیم سازد.

^۷ فریب نخورید: خدا را استهزا نتوان کرد. انسان هر چه بکارد، همان را خواهد دروید. ^۸ کسی که برای نفس خود می‌کارد، از نفس تباهی درو خواهد کرد؛ اما

کسی که برای روح می‌کارد، از روح حیات جاویدان خواهد دروید.^۹ لذا از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا اگر دست از کار برداریم، در زمان مناسب محصول را درو خواهیم کرد.^{۱۰} پس تا فرصت داریم به همه نیکی کنیم، به ویژه به اهل بیت ایمان.

نه ختنه، بلکه خلقت جدید

^{۱۱} ببینید با چه حروف درشتی به دست خود برایتان می‌نگارم! ^{۱۲} آنان که می‌خواهند خود را به ظاهر خوب نشان دهند، وادارتان می‌کنند که ختنه شوید، تنها به این تبت که به خاطر صلیب مسیح آزار نبینند.^{۱۳} زیرا حتی آنان که ختنه می‌شوند شریعت را اجرا نمی‌کنند، بلکه می‌خواهند شما ختنه شوید تا به جسم شما افتخار کنند.^{۱۴} اما مباد که من هرگز به چیزی افتخار کنم جز به صلیب خداوندمان عیسی مسیح، که به واسطهٔ آن،* دنیا برای من بر صلیب شد و من برای دنیا.^{۱۵} زیرا نه ختنه چیزی است و نه ختنه‌ناشدگی؛ آنچه اهمیت دارد خلقت جدید است.^{۱۶} همهٔ آنان را که از این اصل پیروی می‌کنند، و اسرائیلِ خدا را، آرامش و رحمت باد.

^{۱۷} از این پس کسی رنج بر من روا ندارد، زیرا من در بدن خود داغهای عیسی را دارم.

^{۱۸} ای برادران، فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد! آمین!